

AZ ÁLLÁSKERESŐK KÖRÉBEN VÉGZETT FELNŐTTKÉPZÉS MUNKAERŐPIACI HATÁSAI SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYÉBEN

THE LABOUR MARKET IMPACT OF ADULT TRAINING AMONG JOBSEEKERS IN
THE COUNTY OF SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG

Le-Dai Barbara

Msc hallgató, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
E-mail: ledai.barbara@gmail.com

Összefoglalás

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye az egyik legrosszabb gazdasági mutatókkal rendelkező megyéje hazánkban. A magas munkanélküliség ráta és az alacsony foglalkoztatási ráta a Magyar Kormányt az álláskeresők átképzésére készítette. A szekunder adatbázisokra alapozott elemzésem során megvizsgáltam, hogy a képzési programokban való részvételt és azok munkaerőpiaci hatását milyen területi egyenlőtlenségek jellemzik. A képzésbe bevont álláskeresők elhelyezkedésének aránya az elsődleges munkaerőpiacon a közfoglalkoztatás megjelenésével csökkenni kezdett. A terület szempontú vizsgálatok során kirajzolódott, hogy a megyeszékhely rendelkezik a legtöbb képzettel és a határ menti, rurális térségekben elenyésző számú képzés, képzésbe bevont volt jelen, ennek következtében a magas álláskeresői létszámmal rendelkező településeket nem érintette az átképzés, ott ahol a legnagyobb szükség volna rá.

Abstract

Szabolcs-Szatmár-Bereg county is one of the counties with one of the worst economic indicators in Hungary. The high unemployment rate and the low employment rate have forced the Hungarian Government to retrain job seekers. My analysis, based on secondary databases, examined the spatial inequalities in participation in training programmes and their impact on the labour market. With the introduction of public employment, the job placement rate of jobseekers in training in the primary labour market started to decline. The territorial analysis revealed that the county capital has the largest number of trained workers and that the border and rural areas had a negligible number of trained workers, with the result that municipalities with a high number of jobseekers were not affected by retraining where it was most needed.

Kulcsszavak: foglalkoztatás, elhelyezkedés, álláskereső, munkanélküliség, felnőttképzés

JEL besorolás: I26, J24, M53

LCC: HD5701-6000.9

Bevezetés

A felnőttképzés feladata, hogy az ország differenciált adottságú térségeinek gazdasági felzárkóztatására képzett munkavállalókat biztosítson. A végzettség és a foglalkoztatottság között szoros az összefüggés, amelyre statisztikai adatokból is következtethetünk (Köpeczi-Bócz, 2005). A legalább egy éve aktív álláskeresők végzettségét megvizsgálva megállapítható, hogy nagyrészt alacsony iskolai végzettséggel rendelkeznek. A szakmai képzések meghatározó részét a munkaerő-piaci képzések teszik ki, itt beszélhetünk szakmai és kompetenciafejlesztő képzésekről egyaránt, amelyekben nem csak a munkanélküliek, hanem foglalkoztatottak is részt vehetnek (Hajdú, 2020).

A felnőttkori tanulmányokhoz sorolt tevékenységi körről elmondható, hogy a mai napig nem rendelkezik letisztult fogalomkörrel. Felnőttkori tanulmányról beszélünk, ha az oktatásban résztvevő nagykorú személy, függetlenül attól, hogy felnőttképzésről vagy felnőttképzésről van szó (Polónyi, 2018). A felnőttoktatás iskolarendszereken belüli képzési forma, viszont a felnőttképzés iskolarendszereken kívülinek tekintendő. A két képzési forma közötti alapvető különbség, hogy felnőttképzés esetében az intézmény és az oktatásban résztvevő között felsőoktatás esetén hallgatói, alap- és középfokú oktatás esetében tanulói jogviszony jön létre (Farkas, 2017).

A munkanélküliség a munkaerő kereslet és kínálat közötti labilitáson alapszik a kínálat javára, azaz a munkakeresők száma meghaladja a betöltetlen pozíciók számát. A munkanélküliség elkerülhetetlen, minden társadalomban ismert és jelenlévő probléma, azonban a különböző területegységekben különböző mértékű nehézséget okoz (Siposné Nándori, 2016). A munkanélküliekre munkaerő tartalékként is tekinthetünk (Györi-Egri, 2020, Tóth-Káposzta, 2021). A munkanélküliek versenyképességét leginkább a munkaerő képzettsége befolyásolja (Káposzta-Tóth, 2014). A lifelong learning, azaz az élethosszig tartó tanulás társadalmunkban egyre fontosabb szerepet tölt be. Felgyorsult világunkban lassan elengedhetetlen, hogy az egyének tudásukat folyamatosan fejlesszék, szinten tartsák, frissítsék annak érdekében, hogy a munkaerőpiacra való beilleszkedés minél könnyebben menjen. A munkanélkülieknek szóló képzésekről elmondható, hogy valamelyik hatékonyabban, valamelyik kevésbé hatékonyan segít az álláskeresőnek a visszaintegrálásban (Nijhof, 2005; Cedefop, 2015).

Az álláskeresők munkaerő-piaci integrációja szempontjából a legfontosabb lépés, egy új piacképes iskolai végzettség elsajátítása, a munkanélküliség csökkentése érdekében (Hajdú, 2022). Az iskolarendszereken kívüli felnőttképzés, mint a leggyorsabb és legrugalmasabb képzési forma képes a munkaerőpiac változásaira a legrövidebb időn belül reagálni, hisz egy új szakképesítés megszerzése ebben a képzési formában 3-6 hónap, míg iskolarendszerben, ezeknek a szakmáknak az elsajátítása évekbe kerül (Hajdú - Koncz, 2020). A mindenkori Kormány kiemelt célkitűzései között szerepel a teljes foglalkoztatottság elérése (vagy legalábbis annak megközelítése). Az álláskeresők képzésekbe való integrálódása és ezzel új piacképes szakmák megszerzése a legelső lépés a cél elérése érdekében (Hajdú – Koncz, 2021a).

Magyarországon a 2004 és 2019 közötti másfél évtizedben 122 867 főről 1 046 710 főre nőtt a felnőttképzésben résztvevők éves száma. Az egész életen át tartó tanulás jegyében a munkavállalóknak lehetősége nyílik alkalmazkodni a folyamatosan megújuló munkaerőpiaci igényekhez. Emellett azonban a támogatott munkaerőpiaci képzéseknek fontos szerepe van a hátrányos helyzetű népesség integrációjában is (Hajdú-Koncz, 2021b). Az elmúlt időszakban a társadalom peremére szorult társadalmi csoportokban is fokozódó részvételt tapasztalhattunk. Állami támogatással a képzőintézmények különböző kompetenciákat fejlesztő tréningek szervezésével igyekeztek elősegíteni a tartósan álláskeresők munkaerő-piacra jutását és ottani megmaradását. A képzésben résztvevők elhelyezkedési arányát az elmúlt évtizedben negatív tendenciák jellemzik (Hajdú-Koncz, 2022, Káposzta-Nagy, 2022).

Az álláskeresőknak szóló képzések fő feladata, hogy minél hamarabb piacképes tudáshoz juttassa az álláskeresőket és ezzel az új tudással rövid időn belül vissza tudjanak integrálódni az elsődleges munkaerőpiacra. A negatív demográfiai folyamatokra hatással van a munkanélküliség, így a munkahelyek miatt való elvándorlás. Ennek következtében a magas munkanélküliséggel sújtotta rurális térségekben (nem a járási központokba) lenne szükség leginkább a képzések indítására (Hajdú, 2021a).

A felnőttképzésben való részvételt vannak, akik kényszernek élik meg és vannak, akik új lehetőséget látnak benne, nyitottak az új tudás megszerzésére. A résztvevő egyének különbözőnek gondolják továbbá a felnőttképzés hatékonyságát a munkavállalási esélyek elősegítésének szempontjából is. Leggyakrabban azoknak a megyéknek az álláskeresői hagyják ki és utasítják el a felnőttképzés adta lehetőségeket, ahol a legnagyobb szükség lenne rá, ennek okán a hátrányos helyzetű megyékben a felnőttképzésben tanulók aránya legalacsonyabb, elősegítve a megye leszakadását, ami hosszú távon még nagyobb hátrányokat okoz (Köllő, 2009).

A társadalom peremére szorult csoportok képzettségi hátránnyal küzdenek, amelynek következtében munkaerőpiacon sem tudják stabilizálni pozíciójukat. A munkanélküliség életformává vált a munkanélküliek, a képzetlenek vagy más szempontból hátrányos helyzetűek életében, amely hátrányt jelent a gyermekeiknek, azaz a soron következő generációk számára is. Bár a felnőttképzés nem közvetlen megoldás a kirekesztés, a szegénység okozta problémákra, azonban e konfliktusok csökkentését eredményezheti (Hangya, 2013).

A munkaerő-piaci képzések területi eloszlása ráerősít a munkaerő-piacon egyébként is megnyilvánuló térszerkezeti sajátosságokra, mivel a képzések döntő többsége a megyeszékhelyeken kerül lebonyolításra, ahol emellett a képzési kínálat is sokkal differenciáltabb és nagyobb eséllyel reagál a valós foglalkoztatási igényekre (Hajdú, 2021b).

Anyag és Módszertan

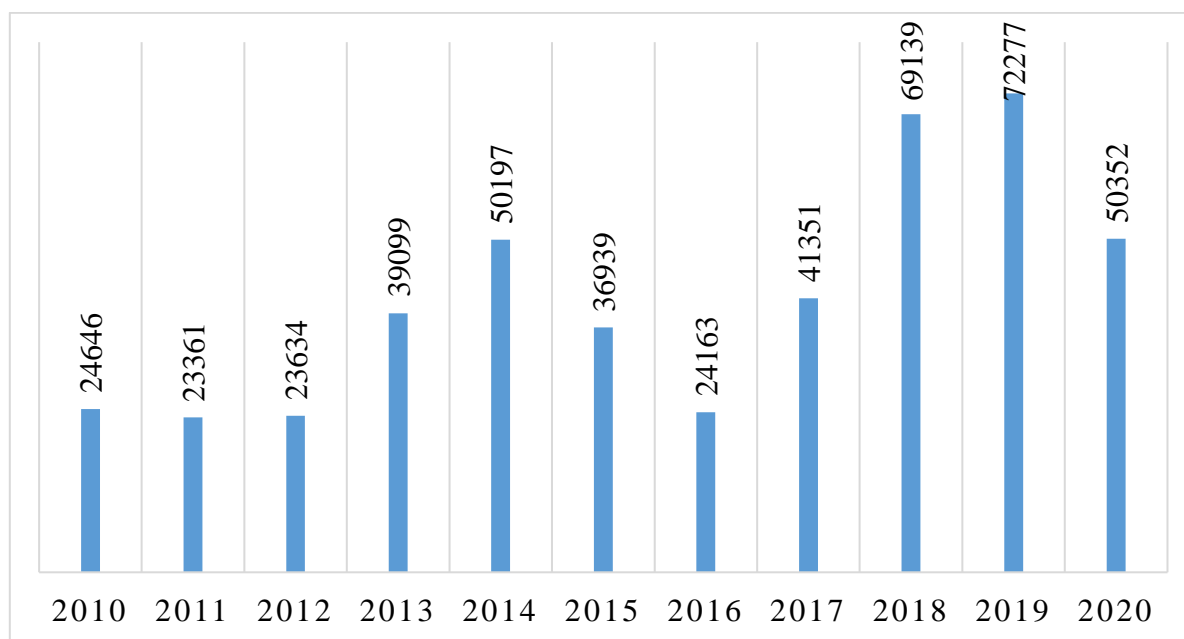
A vizsgált időszakban Magyarország megyéi közül Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében volt a legmagasabb a felnőttképzésben résztvevők létszáma, ami az álláskereső magas számának is köszönhető. Ez jelentős részben összefüggésbe hozható a megye kedvezőtlen térszerkezeti pozíciójával, az ország keleti szegletében elhelyezkedve távol fekszik az ország centrumtérsegeitől és az azokra hatással bíró európai gazdasági erőközpontoktól. Az, hogy a megye Ukrajnával határos, a megyét geopolitikai szempontból fontossá teszi, azonban a gazdaság pozícióját inkább negatívan befolyásolja. A megye magas munkanélküliségi rátával és alacsony foglalkoztatási rátával rendelkezik, a beruházók alacsonyabb száma miatt az országos átlagot jelentősen meghaladó a közfoglalkoztatás jelentősége. Emiatt különösen nagy jelentőséggel bír, hogy a felnőttképzés tanfolyamai, képzései magas hatékonysággal valósuljanak meg és az álláskereső a viszonylag kevés lehetőség ellenére be tudjanak integrálódni az elsődleges munkaerőpiacra.

A vizsgálatok megkezdését megelőzően a témaválasztáshoz illeszkedő, zömében az interneten keresztül teljes szöveggel elérhető hazai és nemzetközi szakkönyveket és folyóiratcikkeket gyűjtöttem össze és dolgoztam fel szisztematikusan. A szakirodalmi munkák értékelését követően a kutatásomat szekunder adatbázisokra alapoztam. A nyilvántartott álláskeresőkre, a betöltetlen álláshelyekre és az álláskeresőknél szóló képzésekben résztvevőkre vonatkozó statisztikai adatbázisok idősorait dolgoztam fel a 2010 és 2020 közötti időszakban. Az álláskeresőkre vonatkozó adatbázisokat a Nemzeti Foglalkoztatás Szolgálat honlapján elérhető adatokból állítottam össze. A felnőttképzésben résztvevők létszámadatait a Pest Megyei Kormányhivatal OSAP 1665 statisztikai felületéről gyűjtöttem le, majd rendeztem adatbázisba. Szekunder kutatásom során Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét helyeztem elemzésem középpontjába. A megye adatait a Magyarországot jellemző átlagértékekkel és folyamatokkal vetettem össze. A munkaerőpiaci képzéseket elvégzők státuszáról (180 nappal a képzés befejezését követően) az Innovációs és Technológiai Minisztérium által szolgáltatott adatokat dolgoztam fel.

Az összeállított adatbázisok feldolgozását, kiértékelését a Microsoft Office 2013 program segítségével végeztem el. A számított statisztikai adatok térbeli elemzéséhez és a kapott eredmények kartogramon történő ábrázolásához ArcGIS 10.6.1. térinformatikai szoftvert alkalmaztam.

Eredmények

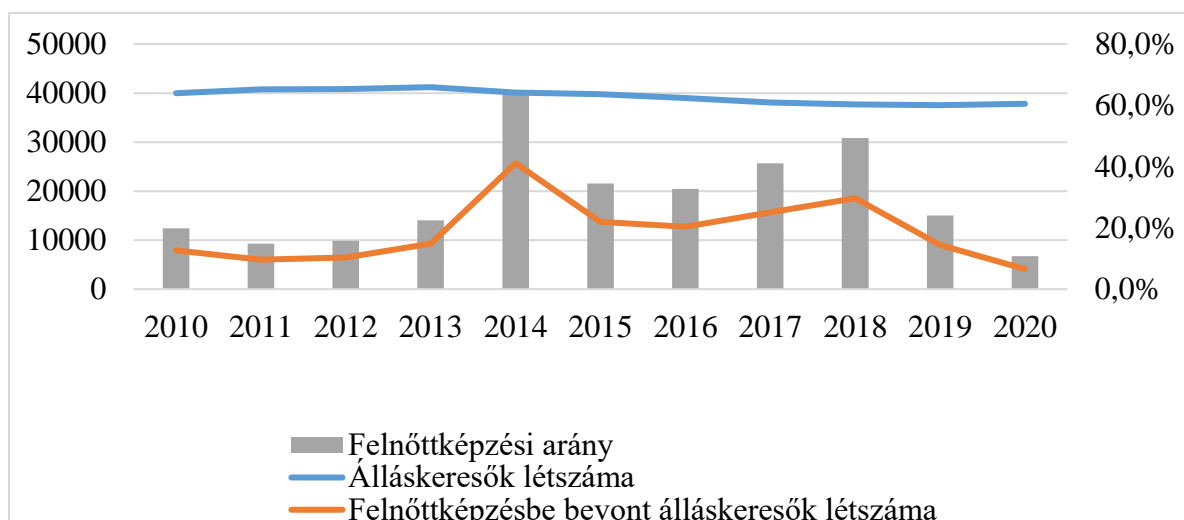
Magyarország legnagyobb felnőttképzési létszámával Szabolcs-Szatmár-Bereg megye rendelkezik a főváros után. A felnőttképzésben résztvevők létszáma folyamatos növekedést mutat, természetesen voltak olyan évek ahol kisebb visszaesés mutatkozott, mint alapjába véve az ország felnőttképzési létszámában is. A legnagyobb visszaesés 2016-ban volt, ahol pályázati lezárások nehezítették a felnőttképzésben dolgozókat, ennek következtében kisebb létszámokat tudtak a képzésekbe integrálni forrás hiányában. A 2020-as csökkenés nem csak ennek köszönhető, hanem a koronavírus járvány következtében három hónapra leálltak a felnőttképzési csoportok és új képzéseket sem lehetett indítani. A legtöbb képzésben résztvevő 2019-ben volt mind a megyében, mind az országban is, viszont a megye a legnagyobb arányban 2018-ban képzett, amikor az ország összes felnőttképzésben résztvevőjének, majd 8%-át Szabolcs-Szatmár-Bereg megye adta (1. ábra).

1. ábra: Felnőttképzésben résztvevők Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében (2010-2020) (fő)

Forrás: saját készítés (osap.mer.gov.hu) adatai alapján

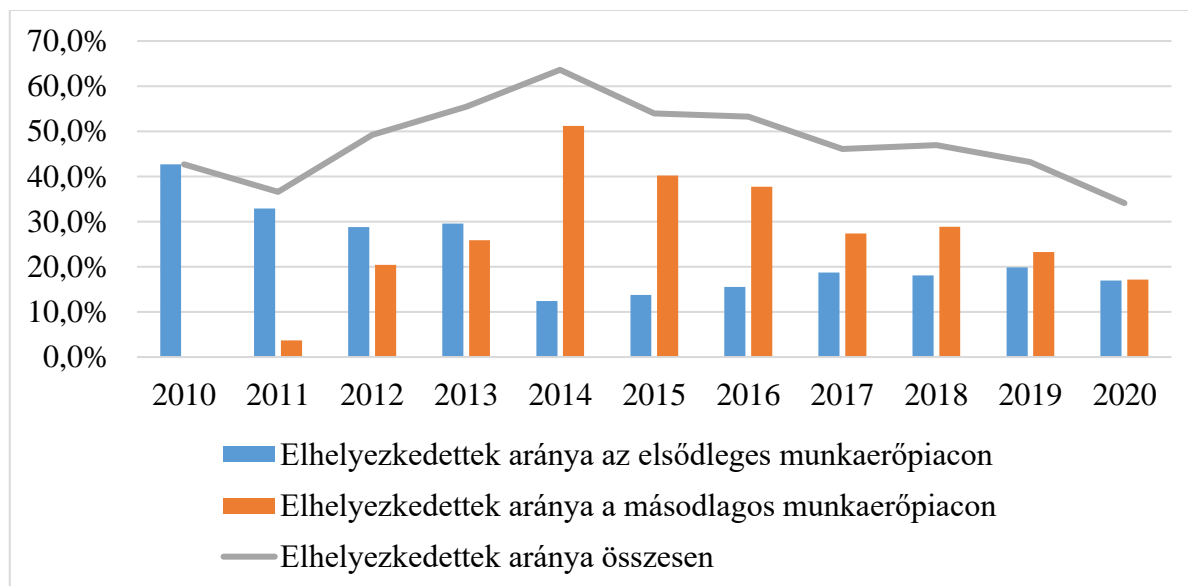
Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a Kormányhivatal által képzésekbe bevont álláskereső száma erősen ingadozott a vizsgált időszakban. A vizsgált 11 éves időszak négy szakaszra tagolható, ahol 2010-2014 között tendenciás növekedés volt megfigyelhető, 2015-2016 közötti időszakban folyamatos csökkenés volt jellemző, míg 2017-2018-ig enyhe növekedés jellemezte és 2019-től folyamatos, csökkenő tendencia volt érzékelhető. 2014-ben volt a legtöbb álláskereső bevonva a képzésekbe. A megye munkanélküliségi adatait a vizsgált időszakban enyhe csökkenés jellemezte. A Kormányhivatal által felnőttképzésbe bevont álláskereső legnagyobb arányban 2014-ben voltak jelen, mely nem a munkanélküliek alacsony számának, hanem a képzésekbe bevontak magas számának volt köszönhető (2. ábra).

2. ábra: Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kormányhivatal által támogatott képzésekbe bevont álláskeresők aránya a munkanélküliséghez viszonyítva (fő)

Forrás: saját készítés (az Innovációs és Technológiai Minisztérium, nfsz.munka.hu) adatai alapján

A képzések és magának az álláskeresőknek szóló felnőttképzésnek is a sikerességét a képzések hasznosulása, azaz az elhelyezkedési arányok mutatják meg. Az elhelyezkedési arányokat tekintve erős változásokon ment át Szabolcs-Szatmár-Bereg megye az elmúlt 11 évben. A másodlagos munkaerőpiac elnevezés alatt a közfoglalkoztatást értjük, melynek megjelenése teljes mértékig átszabta a képzéseket sikeresen elvégzők munkába állásának strukturáját. Az elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedés 2010-ben volt a legsikeresebb a megyében, amikor még a közfoglalkoztatás nem indult el virágzó útján, ettől az évtől folyamatos csökkenő tendenciát vett fel.

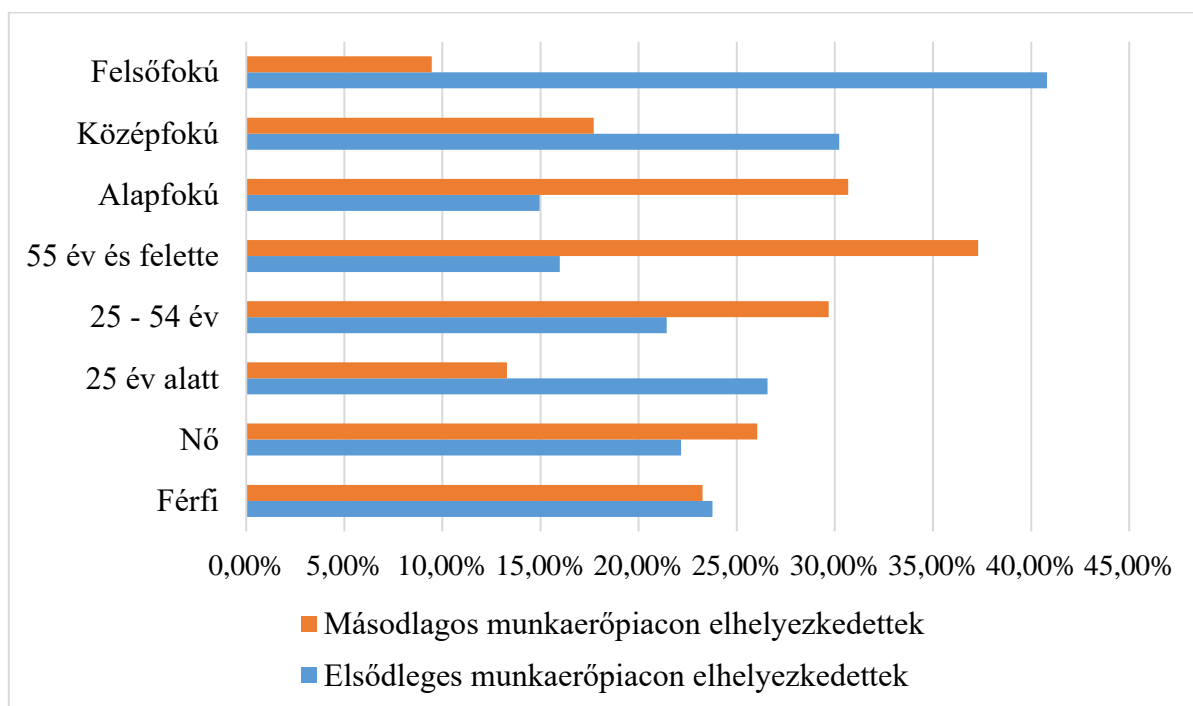

3. ábra: Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kormányhivatal által támogatott képzésekbe bevont álláskeresők elhelyezkedési arányai az elsődleges-, és a másodlagos munkaerőpiacon (2010-2020)

Forrás: saját készítés az Innovációs és Technológiai Minisztérium adatai alapján

A közfoglalkoztatásban (másodlagos munkaerőpiac) elhelyezkedettek aránya erőteljes lineáris növekedést mutatott 2014-ig, amikor a legtöbb képzésbe bevont személlyel rendelkezett a megye a képzések terén, ettől fogva erős csökkenés jellemezte. A két munkaerő-piaci szektor együtt elhelyezkedésére tekintve láthatjuk, hogy a közfoglalkoztatás megjelenése, visszaszorította az elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedést, viszont az első években a másodlagos munkaerőpiac előtérbe kerülése növelően hatott az elhelyezkedési arányokra (3. ábra).

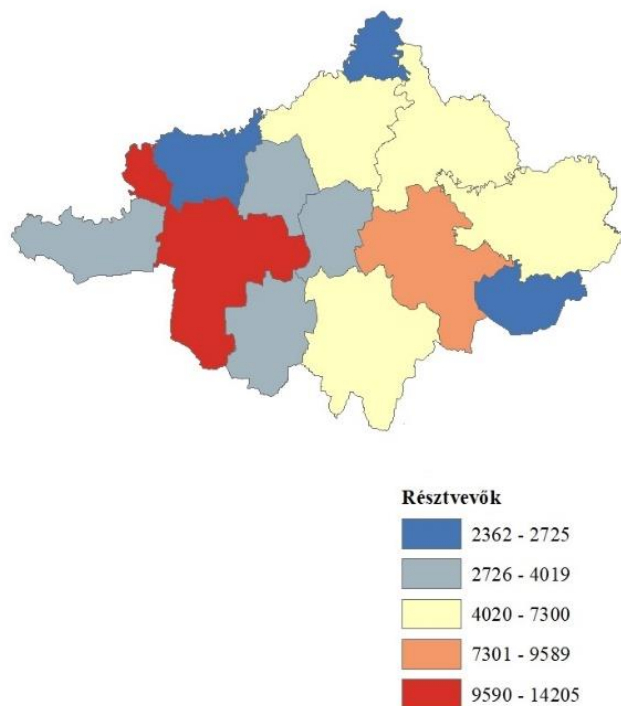
A két munkaerő-piaci szektorban elhelyezkedettek arányának nemek szerinti vizsgálatakor fény derült arra, hogy az elsődleges munkaerőpiacon, viszonylag azonos arányban helyezkednek el a férfiak és nők, viszont a közfoglalkoztatásban a nők munkába állásának aránya 4%-kal magasabb. A korcsoportonkénti megoszlásban a 25 évnél fiatalabb álláskeresők kaptak munkát a primer szektorban nagyobb arányban, míg a 25-54 éves- és az 55 évnél idősebb korcsoport leginkább közfoglalkoztatásban tudott munkát vállalni. A legnagyobb különbség arányaiban az 55 évnél idősebb korcsoportban volt, ahol 21,3%-kal meghaladta az elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedést. A legmagasabb iskolai végzettségeket tekintve kimondható, hogy minél kisebb az iskolai végzettsége a képzéseket sikeresen elvégzőknek, annál magasabb az esélye, hogy közfoglalkoztatásban kap munkát, mint az elsődleges munkaerőpiacon. A maximum alapkörű iskolai végzettséggel rendelkező álláskeresők kaptak munkát a legnagyobb arányban a közfoglalkoztatásban, majd 16%-kal meghaladta a primer munkaerőpiacon való elhelyezkedést. A középfokú iskolai végzettséggel rendelkező esetében ez az arány már átfordult, hisz az elsődleges munkaerőpiacon munkát vállalók 12,5%-kal meghaladták a szekunder munkaerőpiacon történt elhelyezkedést. A felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkezők voltak a legjobb helyzetben az elhelyezkedésük során, hisz az elhelyezkedettek több, mint 40%-a az elsődleges munkaerőpiacon kapott munkát (4. ábra).

4. ábra: Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kormányhivatal által támogatott képzésekbe bevont álláskeresők elhelyezkedési arányai az elsődleges-, és a másodlagos munkaerőpiacon nemenkénti, korcsoportonkénti és legmagasabb iskolai végzettség szerinti eloszlásban a vizsgált 11 év (2010-2020) átlagában

Forrás: saját készítés az Innovációs és Technológiai Minisztérium adatai alapján

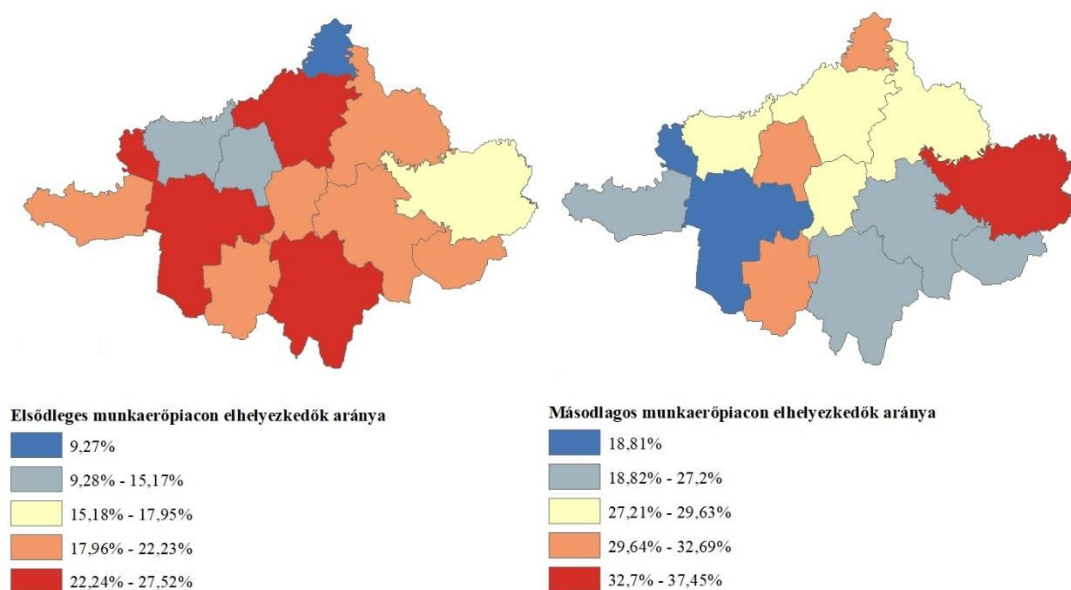
Szabolcs-Szatmár-Bereg megye járási szintű elemzése során kirajzolódott, hogy a Nyíregyházi járásban, azaz a megyeszékhelyen volt a legtöbb képzésben résztvevő a vizsgált időszakban. A Mátészalkai járás is magas felnőttképzési létszámmal szerepelt. Három járásban csekély létszám került bevonásra az álláskeresőknél szóló képzésekbe. A Záhonyi járásra a mérete mellett negatívan hatott a határ menti (Ukrajna) elhelyezkedése, kevésbé került támogatásra. A Csengeri járás esetében is hasonló helyzet mutatkozott ebben a rurális térségben (5. ábra).

5. ábra: Az álláskeresőknél szóló képzéseken résztvevők Szabolcs-Szatmár-Bereg megye járásában (2010-2020) (fő)

Forrás: saját készítés az Innovációs és Technológiai Minisztérium adatai alapján

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye járásai a két munkaerő-piaci szektorban való elhelyezkedés tekintetében más képet mutat. Az elsődleges munkaerőpiacon történő elhelyezkedés szempontjából a megye három (alapvetően magas foglalkoztatási rátával rendelkező) járásában volt magas arányban jelen az elsődleges munkaerő-piaci foglalkoztatás a képzéseket sikeresen elvégzők tekintetében. Ez a három járás (Nyíregyházi-, Kisvárdai- és a Mátészalkai járás) alapvetően a megye gazdasági mozgatórugója. A Záhonyi járás volt a legnehezebb helyzetben az elhelyezkedések szempontjából. A közfoglalkoztatásban (másodlagos munkaerőpiacon) elhelyezkedők száma teljes ellentéte az elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedéssel szemben. A legtöbb közfoglalkoztatásban elhelyezkedett álláskereső a Fehérgyarmati járásban volt, jól látható, hogy amíg elsődleges munkaerőpiacon 16% körüli elhelyezkedési arány volt jelen, a másodlagos munkaerőpiacon, pedig 37%. A megyében három járásban volt még kimagasló a közfoglalkoztatásban történő elhelyezkedés, a Záhonyi-, a Nagykállói- és a Kemecei járásban. A Záhonyi járás esetén megfigyelhető, hogy alig 9%-os elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedés mellett a közfoglalkoztatásban munkát kapók 30% feletti arányban voltak jelen. Az Ibrányi járás egyik munkaerő-piaci szektorban sem jelent meg átlag feletti elhelyezkedési arányokkal, így ebben a járásban voltak a legsikertelenebbek a képzések elhelyezkedési szempontból. Kimondható, hogy a Záhonyi-, a Nagykállói-, a Kemecei és a Fehérgyarmati járásban a fő foglalkoztató az álláskeresőknél szóló képzés után elhelyezkedettek szempontjából a közfoglalkoztatás (6. ábra).

6. ábra: Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kormányhivatal által támogatott képzésekbe bevont állás keresők elsődleges- és másodlagos munkaerőpiacon való elhelyezkedésének aránya járási bontásban (2010-2020) átlagában

Forrás: saját készítés az Innovációs és Technológiai Minisztérium adatai alapján

Következtetések

A vizsgált időszakban a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal által a képzésekbe bevont állás keresők létszáma változó képet mutatott. A legmagasabb létszám 2014-ben volt, amikor a megye munkanélküliségi adatai csökkenő tendenciát vettek fel. A munkanélküliségi adatok az ezt követő években sem befolyásolták az állás keresői képzésekben résztvevők létszámát.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye rendelkezett az országban a legmagasabb felnőttképzésben résztvevői létszámmal, a megye a vizsgált 11 év átlagában az országos állomány 5,2%-át adta. A képzéseken résztvevők 16,4%-a volt állás kereső a vizsgált 11 év átlagában. A legmagasabb arány 2014-ben volt, amikor meghaladta a 32%-ot az állás keresők részesedése. 2014-től folyamatos csökkenő tendencia volt megfigyelhető a Kormányhivatal által beiskolázott állás keresők tekintetében, amely 2020-ban már alig haladta meg a 2,5%-os arányt. A felnőttképzésben résztvevők száma folyamatosan nőtt az elemzett időszakban, miközben a Kormányhivatal által képzésbe bevont állás keresők aránya folyamatos csökkenést mutatott. Kimondható, hogy a Kormányhivatal által indított képzések nem befolyásolják erőteljesen a megye felnőttképzési létszám adatait.

A Kormányhivatal által bevont képzésekből elhelyezkedők legmagasabb iskolai végzettségének vizsgálatakor, fény derült arra, hogy minél magasabb az iskolai végzettsége az állás keresőknek, annál inkább el tudnak helyezkedni az elsődleges munkaerőpiacon és nem a közfoglalkoztatásba menekülnek, mert nem találnak munkát. A vizsgált területi egységen, az elsődleges munkaerőpiacon való elhelyezkedés leginkább a megyeszékhely járására és a magas foglalkoztatással rendelkező járásokra koncentrált. A megyében a közfoglalkoztatás megjelenésekor csekély visszaesés volt megfigyelhető az elsődleges munkaerő-piaci

szektorban elhelyezkedők körében. A közfoglalkoztatás megjelenése után már a harmadik évben jóval meghaladta annak jelentősége az elsődleges munkaerőpiacon elhelyezkedők arányát. Két járás esetében, amelyek az országhatár mentén helyezkednek el, fő munkáltatóként a közfoglalkoztatás jelent meg.

Köszönetnyilvánítás

„A KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS MINISZTERIUM ÚNKP-22-2 KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG PROGRAMJÁNAK A NEMZETI KUTATÁSI, FEJLESZTÉSI ÉS INNOVÁCIÓS ALAPBÓL

FINANSZÍROZOTT SZAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.”

Irodalomjegyzék

1. Cedefop (2015): Job-related adult learning and continuing vocational training in Europe: a statistical picture. Luxembourg: Publications Office. Cedefop research paper; No 48. <http://dx.doi.org/10.2801/392276>
2. Farkas É. (2017): A tanulási eredmény alapú képzésfejlesztés hatása a felnőttkori tanulás minőségére. OPUS ET EDUCATIO: MUNKA ÉS NEVELÉS 4(4), pp. 431-448. DOI: 10.3311/ope.219
3. Györi T. – Egri Z. (2020): A munkanélküliek - mint potenciális munkaerő-tartalék - térszerkezetének vizsgálata Békés megyében. STUDIA MUNDI - ECONOMICA 7(2), pp. 2-17. DOI: 10.18531/Studia.Mundi.2020.07.02.2-17
4. Hajdú D. (2020): A munkanélküliség és felnőttképzés területi eloszlása az Észak-magyarországi régióban. ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI STRATÉGIAI FÜZETEK 17(2), pp. 62-69. DOI: 10.32976/stratfuz.2020.14
5. Hajdú D. (2021a): Aspects regarding the development of “adult training” programs for jobseekers in Borsod-Abaúj-Zemplén county. ROMANIAN JOURNAL OF REGIONAL SCIENCE 15(2), pp. 15-36.
6. Hajdú D. (2021b): Európai uniós forrásból támogatott munkaerő-piaci képzések területi eloszlása Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. STUDIA MUNDI - ECONOMICA 8(1), pp. 24-36. DOI: 10.18531/Studia.Mundi.2021.08.01.24-36
7. Hajdú D. (2022): A közfoglalkoztatottaknak szóló képzések vizsgálata hazánkban (2016–2020). EDUCATIO 31(2) pp. 281-293. DOI: 10.1556/2063.31.2022.2.8 , 13 p.
8. Hajdú D., Koncz G. (2020): Álláskeresők támogatott felnőttképzésében résztvevők vizsgálata Borsod-Abaúj-Zemplén megyei helyszíneken. In: STUDIA MUNDI - ECONOMICA 7(1), pp. 2-11. DOI: 10.18531/Studia.Mundi.2020.07.01.2-11
9. Hajdú D., Koncz G. (2021a): Megélhetési tanulók a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei felnőttképzésben. TERÜLETI STATISZTIKA 61(2), pp. 229-254. DOI: 10.15196/TS610206
10. Hajdú D., Koncz G. (2021b): Felnőttképzés a vidéki települések szemszögéből. A FALU 36(3-4), pp. 79-87.
11. Hajdú D., Koncz G. (2022): Employment data of participants in supported adult training for jobseekers and their territorial pattern in Hungary, 2010–2020. REGIONAL STATISTICS 12(2) pp. 117-148. DOI: 10.15196/RS120205

12. Hangya D. (2013): "Esélyegyenlőségi útmutató" Fogyatékosokkal élők és megváltozott munkaképességűek esélyei és lehetőségei a felnőttképzésben "A Guide to Equal Opportunities" – Opportunities for People with Disabilities and Decreased Work Ability in Adult Education. In: Szabó F. (szerk.) International Conference on Vocational and Adult Education, SZTE JGYPK, Szeged, pp. 271-281
13. Káposzta J., Tóth T. (2014): Regionális és vidékfejlesztési ismeretek. Gödöllő, Szent István Egyetemi Kiadó. 168 p. ISBN 978-963-269-402-3
14. Káposzta, J., Nagy, H. (2022): *The major relationships in economic growth of the rural space*. EUROPEAN COUNTRYSIDE 14 (2022)1 pp. 67-86., 20 p. (2022) DOI: <https://doi.org/10.2478/euco-2022-0004>
15. Köllő J. (2009) A pálya szélén – Iskolázatlan munkanélküliek a poszt-szocialista gazdaságban. Osiris Kiadó, Budapest.
16. Köpeczi Bócz T. (2005): Kutatás a felnőttoktatás és a képzés nemzetközi cél- és feladatrendszerének változásáról a korszerű piacgazdaság, illetve a tanuló társadalom fejlődésének tükrében. Bp., NFI, 92 p.
17. Nijhof, W. J. (2005): Lifelong learning as a European skill formation policy. HUMAN RESOURCE DEVELOPMENT REVIEW 4(4), pp. 401-417.
18. Polónyi I. (2018): A felnőttképzés megtérülései. In: Fodorné Tóth K. (szerk.) A felsőoktatási lifelong learning társadalmi és gazdasági haszna: kutatás – fejlesztés – innováció. Debrecen, MELLearn Felsőoktatási Hálózat az életen át tartó tanulásért Egyesület, pp. 99-113.
19. Siposné Nándori E. (2016): A munkaerőpiaci hátrányok területi vonatkozásai Észak-Magyarországon. TERÜLETI STATISZTIKA 56(4), pp. 438-454. DOI: 10.15196/TS560405
20. Tóth, T., Káposzta, J. (2021): *Successful management of settlements to boost rural development*. EUROPEAN COUNTRYSIDE 13 (2021) 4. pp. 819-833. 15 p. (2021) DOI: <https://doi.org/10.2478/euco-2021-0044>